

αν δεν κλώ εγω
αν δεν κλησ εσυ
αν δεν κασυμε εμεις
πως θα γενουνε
τα σκοταδια λαμψη

ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙ

Ο ΛΑΟΣ

παραιτεται...
δεν παραιτεται.

ΟΧΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΔΙΚΑΖΟΥΝ ΔΙΖΩΝΙΚΗ

Όταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές οι προτάσεις της Κυπριακής Κυβέρνησης ίσως να βρίσκονται στα χέρια του Ντενκτάς επίσημα πιά.

Ο Κυπριακός Λαός βρίσκεται μπροστά σ' ένα πρόβλημα με διπλή μορφή. Το πρώτο είναι το περιεχόμενο των προτάσεων και οι διαφωνίες ενός μέλους του Έθνικού Συμβουλίου, του προέδρου της ΕΔΕΚ δρος Βάσου Λυσσαρίδη, πάνω σ' αυτές, και το δεύτερο είναι η διαρροή των προτάσεων στον Ντενκτάς και τη κλίκα του.

Όσον αφορά το πρώτο πρόβλημα ή ηγεσία του ΑΚΕΛ, μέσω του Β.Γ.Γ. του Κόμματος κ. Α. Φάντη διάσπασε να συμφωνήσει με τις προτάσεις πριν διαμορφωθούν τελικά, και να εγκαινιάσει την γραμμή του «τολμηρού ρεαλισμού» όπως την ονομάζει. Ένώ το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ σε δηλώσεις και ομιλίες στελεχών του, καθώς και από πληροφορίες του καθημερινού τύπου, αφήνεται να νοηθεί ότι διαφωνεί με τις προτάσεις, που όπως φαίνεται αποδέχονται σαν έναρκτήριο σημείο το φερόμενο σαν σχέδιο Βάλντχαϊμ με το οποίο η ΕΔΕΚ διαφωνεί και εκφράζει επιφυλά-

ξεις. Από την άλλη πλευρά ο Ντενκτάς, που αποδέχτηκε ότι έχει στα χέρια του το ανεπίσημο σχέδιο των προτάσεων από τις 24 του Μάρτη, τις απορρίπτει άσυζητητά και απειλεί ότι η Τουρκοκυπριακή ηγεσία δεν θα υποβάλει τις δικές της προτάσεις.

Από αυτά τα δεδομένα γίνεται φανερό ότι το Κυπριακό πρόβλημα οδηγείται σε νέο αδιέξοδο. Και ότι είναι πολύ πιθανό να μην υπάρξει νέος γύρος συνομιλιών, ενώ ο λαός απληροφόρητος και απροετοίμαστος περιμένει με αγωνία από την ηγεσία του να σταματήσει επιτέλους τους διπλωματικούς ακροβατισμούς,

και να προχωρήσει τολμηρά πιά στην προετοιμασία του μακροχρόνιου αγώνα που προϋποθέτει, στρατεύση του συνόλου του λαού, οικονομική αναδιάρθρωση, άμυντική θεωράκιση, αξιοποίηση της βοήθειας από το εξωτερικό, και διεθνή ενημέρωση στο πρόβλημα. Ο λαός απαιτεί ενημέρωση και αγώνα, απορρίπτει λύσεις που προδικάζουν το νέθνικό του άφανισμό και επιμένει όχι σε λύσεις «ρεαλιστικές» ή «τολμηρορεαλιστικές» αλλά σε εγγυήσεις που να εξασφαλίζουν την νίκη, και η νίκη δεν μπορεί να είναι άλλη παρά το διώξιμο των κατοχικών ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων, η διάλυση των ξένων στρατιωτικών βάσεων και η δημιουργία μίας πραγματικά ανεξάρτητης και άκερρας Κύπρου για Έλληνες και Τούρκους.

Στην τελευταία σύνοδο του Έθνικού Συμβουλίου. Είναι φανερό ότι θέλησε και το θέμα της διαρροής των προτάσεων στους Τούρκους. Ο κ. Κληρίδης που φέρεται σαν άμεσος υπεύθυνος της διαρροής, έφυγε όργισμένος καθώς

λέγεται, από την σύσκεψη, πριν ακόμα τελειώσει, και οι εφημερίδες της επομένης κυκλοφόρησαν με πηχυαίους τίτλους την παραίτηση του συνομιλητή. Όμως την ίδια στιγμή που πληροφορούμαστε από τις εφημερίδες την παραίτησή του άκουσαμε από το ραδιόφωνο ότι οι δύο συνομιλητές συναντιόντουσαν για να συζητήσουν θέματα «άνθρωπινιτικής φύσεως».

πολιτική του κ. Κληρίδη όχι σαν πρόσωπο, όπως μερικές πλευρές θέλουν να το παρουσιάσουν, αλλά σαν πολιτικού εκπροσώπου της οικονομικής ολιγαρχίας της Κύπρου που η Σ. Ν. ΕΔΕΝ θεωρεί ότι είναι εξαρτημένη από το ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο άρα αντιπατριωτική άρα ανίκανη να οδηγήσει σε πέρας έναν εθνικοαπελευθερωτικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα.

Η Σ. Ν. ΕΔΕΝ τάχθηκε πάντα ενάντια στην

**ΠΡΩΤΗ
ΑΠΡΙΛΗ
1955**

ΚΑΛΟΥΜΑΣΤΕ κάθε χρόνο τέτοια μέρα να γιορτάσουμε την επέτειο της ΕΟΚΑ (της πρώτης), που η δράση της οδήγησε στην αποτίναξη του άποικιακού ζυγού, όχι όμως και της νεοαποικιακής εξάρτησης.

ΠΟΤΕ δεν αναλύθηκε σωστά εκείνη ή περίοδος της Κυπριακής ιστορίας ούτε ή σημασία που είχε για τις μετέπειτα τραγικές εξελίξεις του Κυπριακού. Τα πάντα συγκαλύπτονταν από τα φωτιστέφανα του ήρωισμού εκείνης της περιόδου.

ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ σημείωμα θα περιοριστούμε σε μερικές μόνο διαπιστώσεις. Η ηγεσία του αγώνα βρισκόταν αποκλειστικά στα χέρια της δεξιάς και παρά το ότι ο απελευθερωτικός αγώνας βρήκε την ύπαστηριξη του Κυπριακού λαού, ή φύση της ηγεσίας του το οδήγησε στις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου.

Η **ΑΠΟΤΥΧΙΑ** του αγώνα δεν είναι άσχετη και με το γεγονός ότι η Ελλάδα βρισκόταν κάτω από αυστηρή αμερικάνικη κηδεμονία.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ολιγαρχία της Κύπρου - εμπορομεσιτική σε χαρακτήρα και συνδεδεμένη με τον αγγλέζικο ιμπεριαλισμό, - που στην ουσία έπαιξε τον ήγετικό ρόλο στην όλη υπόθεση, μαζί με μία αμερικανοκρατούμενη κατάσταση στην Ελλάδα αναπόφευκτα οδήγησαν τον αγώνα του Κυπριακού λαού στην αποδοχή μίας δεσμευμένης ανεξαρτησίας.

Η ΗΓΕΣΙΑ της εργατικής τάξης από την άλλη έδειξε άπροθυμία να αναλάβει την ηγεσία του αγώνα αφήνοντας την πρωτοκαθεδρία στη δεξιά. Έτσι δεν είναι παράξενη ή κατάληξη του αγώνα της ΕΟΚΑ.

ΟΛΑ αυτά δεν γράφονται για να συσκοτίσουν τις πράξεις ήρωισμού ούτε την επιθυμία του λαού για απελευθέρωση. Γράφονται με σκοπό τον προβληματισμό πάνω σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα, για να ανακαλυφθεί και αποκαλυφθεί κάποτε ή αλήθεια, που πιστεύουμε, είναι κάτι πιο σπουδαίο από τις τυμπανοκρουσίες και σημαιοστολισμούς που παραδοσιακά χαρακτηρίζουν τέτοιου είδους έπιτειούς.

ΕΞΤΡΕΜΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΕΧΕΙ πιά γίνει καθημερινό φαινόμενο η επίθεση ηγετών του ΑΚΕΛ ενάντια στους «έξτρεμιστές» και τους «σαμποτέρ» της ενότητας». Προφανώς «έξτρεμιστές» είναι όσοι υπορρίπτουν την υποχώρηση μπροστά στον εκβιασμό της κλίκας του Ντεκτάς και «διασπαστές της ενότητας» αυτοί που άπαιτούν να ξέρει ο λαός την πορεία που ακολουθεί η ηγεσία του.

ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ τοποθέτηση δείχνει καθαρά πως η ηγεσία του ΑΚΕΛ όχι μόνο δεν είναι διατεθειμένη για αγώνα αλλά και, προσπαθεί με κάθε τρόπο να ανοιχτεί μια ανοιχτή συζήτηση στην οποία ο λαός θα ξέρει και θα κρίνει. Ωστόσο ένας λαός μπορεί να αγωνιστεί μόνο όταν ξέρει την πραγματικότητα. Η έννοια των λίγων σοφών που μπορούν να κρίνουν και των αγροίκων του όχλου που παρασύρεται από δημαγωγούς αρμόζει περισσότερο στους άπολογητες του καπιταλισμού παρά στην επαναστατική πρωτοπορία της εργατικής τάξης.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ στην ηγεσία του ΑΚΕΛ;

ΝΕΑ ΕΚΡΗΞΗ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

ΤΟ ΝΕΟ Εξέσπασμα εμφυλίου πολέμου στο Λίβανο ήταν αναπόφευκτο μετά την τελευταία συμφωνία για κατάπαυση του πυρός. Και αυτό γιατί η συμφωνία αντί να λύσει τα πραγματικά προβλήματα του Λιβανικού λαού εξακολουθούσε να στηρίζει την διακυβέρνηση του Λιβάνου στον εθνικό και θρησκευτικό διαχωρισμό.

Η ΟΥΣΙΑ του προβλήματος δεν βρίσκεται στο πόσο χριστιανοί και πόσο μουσουλμάνοι λαμβάνουν μέρος στην κυβέρνηση ή έχουν βουλευτικές έδρες αλλά στο ποιος κυβερνά τον Λίβανο, ο λαός ή η Εξουσία. Αν δεν υπάρξει ριζική ανάθεωρηση της διακυβέρνησης του Λιβάνου, αν ο Λιβανικός λαός δεν γίνει κύριος της μοίρας του οι αντιφάσεις του συστήματος άργα ή γρήγορα θα ανέβουν στην επιφάνεια με τη μορφή που φαίνεται πια να καθιερώνεται στη χώρα: τον πολύνεκρο εμφύλιο πόλεμο.

Αν η άριστερη ηγεσία του Λιβάνου προχωρήσει τολμηρά στην υιοθέτηση ριζικών κοινωνικών αλλαγών ίσως να μην χρειαστεί να χυθεί περισσότερο αίμα.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η ΝΕΑ συμφωνία του Κίσιγκερ και Τσακλαγιάκιλ που προνοεί για την παροχή μεγάλης στρατιωτικής βοήθειας στην Τουρκία και την επαναλειτουργία των βάσεων στο έδαφος της, δεν μας εκπλήσσει. Επιβεβαιώνει ότι η ηγέτιδα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού είναι σαφώς τοποθετημένη εναντίον του λαού της Κύπρου.

Τό σπουδαιότερο είναι πως γελοιοποιεί ακόμα μια φορά την θέση όλων εκείνων που πιστεύουν πως θα λύσουν το Κυπριακό με συμβιβασμούς με τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Η ΛΟΓΙΚΗ των γεγονότων θα οδηγήσει στην σύγκρουση των δύο αντίθετων δυνάμεων του Κυπριακού λαού από τη μία και του Δυτικού ιμπεριαλισμού από την άλλη. Οι πιθανότητες για άμοιβαίους συμβιβασμούς και παραχωρήσεις ελαττώνονται συνεχώς, σε τέτοιο βαθμό, μάλιστα, που οι σημερινές καταστάσεις δείχνουν πόσο ούτοπική είναι μια τέτοια ελπίδα.

ΕΤΣΙ μένουν οι διέξοδοι της σύγκρουσης, δηλαδή του αγώνα του λαού ενάντια στον ιμπεριαλισμό ή της τελικής συνθηκολόγησης. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός ενισχύει συνεχώς την τουρκική αδιαλλαξία. Έτσι για μας η διέξοδος είναι μόνο μία, εκείνη του αγώνα για απελευθέρωση.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ

ΕΚ ΤΗΣ προσαχθείσης ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρίας προκύπτει ότι η κατολίθησης οφείλεται εις... την κατασκευή των στοών... ως επίσης και παράλειψις εγκαίρου τοποθέτησεως υποστηρίγματος εις την τελευταία γαλαριάν... Έκ της προσαχθείσης μαρτυρίας προκύπτει ότι δεν υπήρχε ούτε στοιχειώδες σύστημα εγκαίρου προειδοποιήσεως...

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ του Δικαστηρίου για το θάνατο των δύο μεταλλωρύχων τον περασμένο Δεκέμβρη έδειξε όπως φαίνεται και πιο πάνω ότι η τραγωδία μπορούσε να αποφευχθεί. Μπορούσε να αποφευχθεί αν η εταιρεία ελάμβανε το κατάλληλα μέτρα για να προφυλάξει τους εργάτες — τους ανθρώπους που παράγουν τα πλούτη που συσσωρεύει.

ΤΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ σύστημα είναι ένα σύστημα απάνθρωπο. Τοποθετεί τα κέρδη πιο ψηλά από τις ανθρώπινες ζωές. Ο θάνατος — εγκλημα κατά τη γνώμη μας — είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι για την εταιρεία τα κέρδη ήταν πιο σημαντικά από τις ζωές των δύο εργάτων.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΑΒΕΛΛΑΣ ΠΕΡΟΝ

Την περασμένη εβδομάδα τέλειωσε άδοξα η πολιτική σταδιοδρομία της Ισαβέλλας Περόν που ξεκινώντας από κάποιο νυχτερινό κέντρο της Ισπανίας ανέβηκε στο ανώτερο άδειαμα της Αργεντινής, την προεδρία. Μαζί της τέλειωσε και η αταπάτη του Περονισμού για να γυρίσει η ιστορία της Αργεντινής από όπου ξεκίνησε πριν λίγα χρόνια: Στη στρατιωτική δικτατορία και καταπίεση.

Η ΠΕΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΑΥΤΑΠΑΤΗ

Η Περονιστική αταπάτη, άρχισε μέσα στη δύσκολη εποχή της στρατιωτικής εξουσίας. Ο λαός της Αργεντινής άφησε τον εαυτό του να πιστέψει πως κάποιος εξόριστος ηγέτης της δεξιάς ήταν ή καλύτερη λύση — ή μόνη λύση — για να απαλλαγεί από την στρατιωτική χούντα. Με την πρώτη ευκαιρία μιας ελεγχόμενης «δημοκρατίας» οι «αντιφασιστικές» δυνάμεις έχτισαν το Περονιστικό κόμμα με το μόνο σύνθημα που μπορούσε να τις ενώσει: Τέρμα στη στρατιωτική διακυβέρνηση, επιστροφή του Περόν. Αυτή η διαταξική συμμαχία δεν μπορούσε να προχωρήσει ούτε βήμα πιο πέρα. Κανένα πρόγραμμα για τη λύση των προβλημάτων του λαού, κανένα πρόγραμμα για οικονομική ανάπτυξη. Μόνο η ακαθόριστη συνθηματολογία για δημοκρατία, ή αφηρημένη εμπιστοσύνη στον «φωτισμένο» στρατηγό. Θάταν στο κάτω κάτω καλύτερη από τη χούντα.

Ο υποψήφιος του Περονιστικού κόμματος κέρδισε τις εκλογές με την υπόσχεση, πως η εξουσία θα βρισκόταν στον Περόν. Τότε μόνο ο στρατηγός επέστρεψε στην Αργεντινή. Μέσα σε μερικούς μήνες προκηρύχθηκαν νέες εκλογές. Ο Περόν προβάλλεται σαν υποψήφιος πρόεδρος και απαιτεί συνυποψήφιο του για την αντιπροεδρία την Ισαβέλλα, μια χορεύτρια που παντρεύτηκε στη διάρκεια της εξουσίας του. Αρχίζουν τότε τα πρώτα ρήγματα μέσα στο Περονιστικό κόμμα. Η άριστερη πτέρυγα και οι συνδικαλιστές ηγέτες διαμαρτύρονται αλλά τελικά ο Περόν επιμένει και κερδίζει τις εκλογές.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ

Εν τω μεταξύ η οικονομία της Αργεντινής χειροτερεύει:

όλοένα και οι τιμές αυξάνονται ραγδαία. Η εργατική αναταραχή αρχίζει να γίνεται καθημερινό φαινόμενο που ε-

πιτεύεται από τα αντιδραστικά μέτρα που παίρνει η κυβέρνηση για να «σώσει» την οικονομία. Με το θάνατο του Περόν και την άνοδο της Ισαβέλλας στην προεδρία ο σημερινός κρίκος που έδεσε το Περονιστικό κόμμα έσπασε. Η άριστερα μπαίνει πια σε αντιπαράθεση με την κυβέρνηση. Είναι όμως άργα. Οι εργάτες και γενικά η φτωχολογιά της Αργεντινής, παρασυρμένοι από την συγχισμένη πολιτική της ηγεσίας της άριστερας είχαν στηρίξει όλες τους τις ελπίδες στο Περονιστικό κίνημα. Η απογοήτευση της Περονιστικής διακυβέρνησης προωθεί την επαναρραστηριοποίηση του αντίδικου και αναγκάζει την κυβέρνηση να αυξήσει την καταπίεση και την στρατιωτική αντιμετώπιση της αναταραχής.

Ταυτόχρονα όμως ξαπλώνεται πλατεία μέσα στο λαό η πεποίθηση πως στο κάτω κάτω η στρατιωτική κυβέρνηση δεν ήταν και τόσο άσχημη σε σύγκριση με τα χάλια της «δημοκρατίας». Έτσι σιγά

να πείσουν πως χρειάζεται «δημοκρατία». Η καθημερινή ζωή διδάσκει τους εργάτες πως η διαφορά είναι μόνο στο όνομα. Η καταπίεση και η εκμετάλλευση έχουν την ίδια ουσία είτε είναι ο στρατός στην εξουσία είτε η Ισαβέλλα.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΡΟΥΤΙΝΑΣ

Όταν τελικά έγινε το πραξικόπημα δεν ξάφιασε κανένα. Για εβδομάδες οι εφημερίδες έγραφαν και συζητούσαν τα υπέρ και τα κατά. Η ηγεσία της άριστερας μέχρι την τελευταία στιγμή δεν μπόρεσε να δώσει καμιά καθοδήγηση κανένα πρόγραμμα. Η κατάληψη της εξουσίας από τον στρατό έγινε νωχελικά και ήταν θέμα ρουτίνας. Ακολούθησαν μαζικές συλλήψεις της άριστερης ηγεσίας, στήθηκαν στρατοδικεία, απαγορεύτηκαν τα κόμματα και οι διαδηλώσεις. Η εργατική τάξη της Αργεντινής πληρώνει ακριβά για την ούτοπιστική πολιτική της ηγεσίας της. Και πρώτο θύμα είναι η ίδια η ηγεσία.

Η Περονιστική συμμαχία ήταν ήδη νεκρή και περίμενε τον νεκροθάφτη της. Η ηγεσία της εργατικής τάξης όρνηθη και να διανύσει το θάνατό της και περιορίστηκε στο να παρακολουθήσει την ταφή της από το στρατό που άφου τέλειωσε αυτή τη δουλειά στράφηκε εναντίον της.

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Όσο το Εργατικό Κίνημα της Αργεντινής έχασε απλώς μια μάχη. Οι εμπειρίες της Περονιστικής αταπάτης θ' αποδειχθούν πολύ χρήσιμες στις συγκρούσεις που θ' ακολουθήσουν όταν και η νέα στρατιωτική διακυβέρνηση αποδειχτεί ανίκανη να λύσει τα προβλήματα της χώρας. Το πραξικόπημα σημαίνει καθυστέρηση της απελευθέρωσης, σημαίνει παράταση των δεινών του λαού. Τα επόμενα χρόνια θάναυ δύσκολα. Δεν θ' αρχίσει όμως η νέα επαναστατική εποχή για τους εργάτες της Αργεντινής. Μακριά από ψεύτικες δημοκρατίες και φωτισμένους δεξιούς ηγέτες.

Μιά μαθήτριά γράφει
στη σοσιαλιστική έκφραση

ΕΧΟΥΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Έχουν όλοι πιά καταλάβει ότι για να πετύχουμε κάτι θετικό στις δύσκολες μέρες που περνά σήμερα ή Κύπρος χρειάζεται αγώνα. Για να είναι ο αγώνας σωστός πρέπει να είναι εντεταλμένος σ' αυτό σύσσωμος ο λαός, που σημαίνει πως ο λαός σαν σύνολο πρέπει να συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα του αγώνα. Σ' αυτό τον αγώνα έχουν θέση μικροί και μεγάλοι οι μεγάλοι γιατί έχουν χρέος να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τις γενιές που έρχονται και οι πιά νέοι για να πετύχουν ένα καλύτερο δικό τους μέλλον. Κι' εμείς σαν μαθήτρες έχουμε θέση στον αγώνα. Είμαστε κομμάτι της νεολαίας της γενιάς που θα διαδεχτεί την αμύρινη στον τόπο μας και θα πρέπει να ζήσουμε κάτω από τις αμύρινες συνθήκες που θα δημιουργήσουν οι σημερινές καταστάσεις. Οι αποφάσεις που παίρνονται τώρα άφορον άμεσα κι' εμάς γιατί θα καθορίσουν το μέλλον της Κύπρου. Γι' αυτό έχουμε χρέος να δώσουμε τι μπορεί να κάνουμε για αυτό τον αγώνα που γίνεται και για μας, να δώσουμε πως μπορούμε να επηρεάσουμε σήμερα τα γεγονότα με τρόπο που να εξασφαλίζουν ένα καλύτε-

ρο αύριο.
Η φωνή της μαθήτριάς σήμερα είναι πολύ αδύνατη για να ακουστή και να ληφθή, υπ' όψιν, όπως και ολόκληρου

του μαθητικού κινήματος, που το έχουν θάψει στο περιθώριο. Μπορούμε όμως να δουλέψουμε για το μέλλον μέσα από τη δική μας αυτομόρφωση. Θα πρέπει από τώρα ν' αρχίσουμε να προσανατολιζόμαστε ιδεολογικά. Θα πρέπει να μάθουμε τις φάσεις που πέρασαν οι διάφοροι λαοί μέσα από την ιστορία παλεύοντας για ελευθερία και να μελετήσουμε την ίδια την ιστορία του τόπου μας. Αυτή η αυτομόρφωση θα μας δώσει τις δυνατότητες να καταλά-

δουμε τους πραγματικούς λόγους που οδήγησαν την Κύπρο στην καταστροφή κι' άκομα περισσότερο τον δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουμε σαν λαός για να δώσουμε καλύτερες μέρες. Αυτή η ψηλή συνειδητοποίηση από μέρους μας θα μας βοηθήσει να παίξουμε καθοδηγητικό ρόλο ανάμεσα στις μικρότερες συμμάχτριες μας έτσι ώστε από τη μια να συνδράμουμε σ' ένα πιά οργανωμένο και πιά δυναμικό μαθητικό κι' από την άλλη να δώσουμε στην Κύπρο μι' αμύρινη γυναίκα που θα μπορεί να προσφέρει πολλά στον αγώνα... αυτόν που τουλάχιστο μας υπόσχονται. Όλοι ξέρουν πόσο αποφασιστικό ρόλο μπορούν να παίξουν οι γυναίκες σ' ένα τόπο, κι' όλοι ξέρουν πόσο πιά αποφασιστικός γίνεται αυτός ο ρόλος όταν ο γυναίκες υιούθουν από μόνες τους την ανάγκη να αγωνιστούν.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ

Αυτό το ξέρουν και αυτοί που έχουν συμφέρον να μη γίνει αγώνας ή τουλάχιστο να μην πάρη τη μορφή μακροχρόνιου. Θίμα σ' αυτή την προσπάθεια του αποπροσανατολισμού γινόμαστε κι' εμείς οι μαθήτρες. Μας λέν πως ο ρόλος της γυναίκας στη ζωή είναι το σπίτι και η οικογένεια όποτε εμείς σαν μαθήτρες πρέπει να προσανατολιζόμαστε προς εκείνη την κατεύθυνση, να αποκτήσουμε δηλαδή τα κατάλληλα εφόδια, αναγκαία για μι' αμύρινη μέσα στο σπίτι και την οικογένεια. Μας αποκλείει ή λογική τους από την πολιτική γιατί η πολιτική λέν, ανήκει μόνο στους άντρες.

Είναι όμως αλήθεια αυτό; Πρέπει οι γυναίκες να μην έχουν θέση στην πολιτική ζωή του τόπου ιδιαίτερα όταν ο τόπος περνά ένα στάδιο αγώνα; Η ίδια ή Ελληνική ιστορία μας διδάσκει το αντίθετο ηρωοποιώντας το ρόλο που έπαιξαν οι γυναίκες στον αγώνα ενάντια στους Ιταλούς και τους Γερμανούς. Οι γυναίκες του Βιετνάμ πρόσφεραν τόσα πολλά στον αγώνα του τόπου τους για ελευθερία ενώ οι γυναίκες της Παλαιστίνης πολεμούσαν σαν ίσες προς τους άντρες. Οι ίδιες γυναίκες της Κύπρου αγωνίζονται σήμερα με το δικό τους τρόπο άνοιξαν δεν είναι τόσο δυνατές και οργανωμένες όσο θα μπορούσαν να ήταν αν όλες οι Κυπρίες είχαν συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα του αγώνα.

Ένας εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας θα πάρει πολύ καιρό. Θα πρέπει από τώρα να αρχίσουμε να προετοιμαζόμαστε. Ο ρόλος που μπορούμε να παίξουμε είναι το ίδιο σημαντικό όσο ο ρόλος οποιουδήποτε άλλου και όσοι προσπαθούν να μας τραβήξουν την προσοχή άλλου, προδίδουν την Κύπρο και το λαό της. Μέσα από την αυτομόρφωση μπορούμε να προσφέρουμε πολλά και στους εαυτούς μας και στην Κύπρο.

ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ

Το θέατρο είναι ο καθρέφτης του κοινωνικού χώρου. Απ' αυτόν άντλει κι' αυτόν προπαθεί να εκφράσει. Το θέατρο δεν είναι προσωπικός στόχος, αλλά μέσο κοινωνικής πάλης. Απ' τη στιγμή που ή άστική τάξη έχει οργανωθεί τέλεια, οι δυνάμεις της αντίδρασης είναι όχυρωμένες πίσω από τα μέσα επικοινωνίας, την προπαγάνδα, την αγορά, με λίγα λόγια είναι στηριγμένη στο Κεφάλαιο. Ο λαός πρέπει να βρει τα δικά του όπλα. Ένα απ' αυτά είναι και ή Τέχνη. Το θέατρο στην προκειμένη περίπτωση.

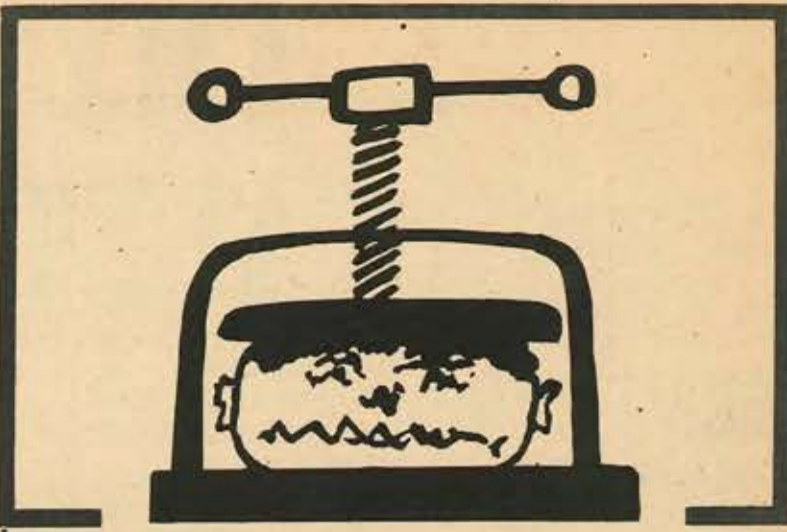
Η άστική τάξη έχει αποτύχει σαν κοινωνική οργάνωση, σαν ανθρωπιστική πολιτική. Ο μικροαστικός τρόπος ζωής στηρίζεται σε μι' αμφιβολία ασφάλεια και είναι οικονομημένος με τα πρόχειρα υλικά του συμβιβασμού και ής κούφιας κοινωνικής αξιοπρέπειας. Η διαβρωτική δύναμη του χρήματος αλλοιώνει, αποδυναμώνει, εξουδετερώνει. Ένας κόσμος που σφαδάζει μέσα στον πόλεμο των συμφερόντων, τα ήματα, το αίμα, τη βία. Στόχος της άστικής τάξης δεν είναι ο άνθρωπος αλλά το κέρδος, ή κατανώση, όχι ο καταναλωτής. Οι διακηρύξεις της για μι' αμύρινη κοινωνία ειρήνης και ευημερίας έμειναν μόνο λόγια. Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, οι άπαντες οικονομικές κρίσεις, οι υποδουλώσεις των λαών απ' τα μεγάλα μονοπώλια, το έγκλημα της αποικιοκρατίας — όλα τήν έχουν έχουν καταδικάσει στην ιστο-

ρία. Η ίδια σπαράσσει από αντιθέσεις και συγκρούσεις. Έκατομμύρια άνθρωποι οδηγούνται καθημερινά στην πείνα, στο αδιέξοδο, την τρέλλα και την εξουθένωση. Έτσι και ή Τέχνη μένει καθηλωμένη στα γούστα της. Στον τόπο μας, που κι' εδώ κυριαρχεί ή μικροαστική αντίληψη, το θέατρο ήταν και είναι μικροαστικό δηλαδή συντηρητικό, ήθολογικό, εφησυχαστικό. Ένα θέατρο για μι' αμύρινη που γεμίζει τις αίθουσες και υλισιαστικά συντηρεί οικονομικά την Τέχνη.

Η Τέχνη, έχει χρέος να έντοπίσει, να καυτηριάσει, να μιλήσει, με άνοιχτά χαρτιά. Σε τέτοιες στιγμές είναι που χρειάζεται να παίξει το ρόλο που είναι ταγμένη να παίξει. Και μιλώντας για θέατρο, εμείς **ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΝΑ ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΥ ΝΑ ΠΗΓΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ.**

Κι' αυτό το ρόλο δεν μπορεί να τον παίξει ένα θέατρο που συντηρείται από μι' αμύρινη μικροαστική κοινωνία. Απ' την άλλη μεριά το λαϊκό θέατρο αναπτύσσεται στο μέτρο που αναπτύσσεται και ή επαναστατικότητα του λαού. Η πάλη του λαού για εθνικές, πολιτικές και κοινωνικές διεκδικήσεις.

Το επαναστατικό θέατρο θα βγει μέσα από την πάλη του λαού. Μακριά από φιοριτούρες και ψευδοθήσεις, τυλιγμένες σε χρυσόχαρτο. Έμεις θέλουμε ένα θέατρο που νάναι στην πρωτοπορία κάθε αγώνα λαϊκού.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΟΛΗ

Τό ν' ακούση κάποιος ένα μαθητή να μιλά έναντιόν της στολής για τους μαθητές είναι ένα συνηθισμένο φαινόμενο. Τό να σκεφτούν όμως οι μαθητές να ζητήσουν την κατάργηση της στολής πιστεύοντας ότι θα τό πετύχουν είναι κάτι οδοτοπικό. Και ό λόγος είναι ότι ή στολή είναι ένας απ' ότους τρόπους που χρησιμοποιά ή αντίδραση για να καθλώση την προσωπικότητα του μαθητή διαχωρίζοντάς του και ουσιαστικά υποβιβάζοντά τον από τον υπόλοιπο λαό. Οι λόγος που δίνουν οι υποστηρικτές της στολής για την στάση τους είναι βασικά δύο: "Ότι ή στολή προωθεί την ισότητα ανάμεσα στους μαθητές με τό να μη διαχωρίζη ανάμεσα σε πλούσιους και φτωχούς και ότι είναι ένας τρόπος άσκησης της πειθαρχίας πάνω στους μαθητές που έτσι θα μάθουν να πειθαρχούν και στους νόμους του κράτους.

ΙΣΟΤΗΤΑ

Διακηρύσσει ή άρχουσα άστική τάξη ότι ή στολή είναι αναγκαία για να μη γίνεται ό διαχωρισμός μεταξύ πλούσιων που αλλάζουν ρούχα κάθε μέρα και των φτωχών που πάνω τους λυώνουν τα ίδια ρούχα. Έγιναν δηλαδή αυτοί που τό κυριώτερο χαρακτηριστικό του συστήματός τους είναι ή άνισότητα, οι υπέρμαχοι της ισότητας. Σάμπως και οι πλούσιοι δεν θα φορούν μπλέ σακκάκια των £30 ενώ οι φτωχοί των £5, σάμπως και οι πλούσιοι δεν θα αλλάζουν ένα γκριζό παντελόνι ραμμένο με την τελευταία λέξη της μόδας κάθε δύο μήνες, ενώ οι φτωχοί θα φορούν τό ίδιο για χρόνια. Δεν προωθείται ή ισότητα με τό να φορούν όλοι τό ίδιο χρώμα ρούχων. Προωθείται με τό να δίνονται σε όλους ίσες ευκαιρίες. Έφ' όσον υπάρχουν τάξεις μέσα στο λαό υπάρχουν και μέσα στους μαθητές. Αυτό τό βλέπουμε και από τές ίδιες τές συναναστροφές παρέα με τους πλούσιους, να συζητούν τα προβλήματα των των μαθητών. Οι πλούσιοι πλούσιων όπως για παράδειγμα σε ποι' αμύρινη θα περάσουν τη νύκτα τους, και οι φτωχοί παρέα με τους φτωχούς. Πολύ σπάνια θα δρεθεί παιδί πλούσιου σε παρέα παιδιών του λαού κι' αυτό είναι

φυσικό μι' αμύρινη και ό καθένας έχει τό δικό του διαφορετικό τρόπο διασκέδασης και μι' αμύρινη και ό τρόπος διασκέδασης εξαρτάται βασικά από τές οικονομικές δυνατότητες. Ας σταματήση λοιπόν ή αντίδραση να μιλά για ισότητα γιατί αν πράγματι θέλει ισότητα ξέρει πως να την φέρει αλλά δεν είναι διατεθειμένη.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

"Όσο για την πειθαρχία που προωθεί ό εξαναγκασμός να φορούν οι μαθητές στολή δεν άμφισβάλουμε ότι αυτή είναι ή προσπάθεια της αντίδρασης. Να μάθη ό λαός να πειθαρχεί σε ότι του πούν κι' άς είναι αυτό παράλογο κι' άς είναι εξωφρενικό. Με τό να μάθουν οι μαθητές να υπακούουν σε ότι τους πούν δίχως να μπορούν να ξεχωρίσουν αν αυτό είναι λογικό ή όχι άφαιρείται απ' αυτούς ή κρίση και ή πρωτοβουλία και κατ' επέκταση ή προσωπικότητά τους. Ένας τέτοιος λαός θα είναι ιδανικός για την άστική τάξη. Θα μπορεί να τον κρατεί άδιάφορο και άπροβληματίστο για να μπορεί να τον εκμεταλλεύεται πιά άμεσα.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ

Δυστυχώς οι άπόψεις της μεγάλης πλειοψηφίας των Κυπρίων γονιών ταυτίζονται μ' αυτές της αντίδρασης. Τα συνηθισμένα λόγια που άκούμε είναι ότι "τό σχολείο είναι σχολείο και οι μαθητές όφείλουν ν' υπακούουν στους νόμους του είτε τους άρέσουν ότι όχι". Ποτέ όμως δεν κοίταξαν οι γονείς πόσο λογικοί είναι αυτοί οι νόμοι και τί ουσιαστικά εξυπηρετούν. Ο λόγος είναι ότι κι' αυτοί είναι θύματα της πειθαρχίας που τους δίδαξαν όταν φοιτούσαν στο σχολείο, μι' αμύρινη που συχνά καταντούσε τον άνθρωπο ρομπότ. Έναπόκειται σε μας τους μαθητές να ανατρέψουμε αυτά τα δεδομένα και για να πετύχουμε χρειάζονται μεγάλες προσπάθειες και ύπομονη. Σκοπός μας είναι ένα δυνατό δημοκρατικό μαθητικό κίνημα κι' όλα αυτά που πολλοί θεωρούν μικροπράματα και άσήμαντα, άπαιτούν καρκινώματα μέσα στη δύναμη και τη δημοκρατικότητα του κινήματος.

ΑΜΥΝΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΠΑΙΡΝΕΙ ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΘΗΤΕΙΑΣ

Ένα από τα βασικότερα προβλήματα που απασχολεί και αφορά άμεσα τα στρατευμένα παιδιά του λαού μας είναι η χρονική διάρκεια της στρατιωτικής τους θητείας και η άριστη ποιότητα και η ασφάλεια των νόμων που την καθορίζουν.

Το πρόβλημα αυτό που με τις ευρύτερες επιπτώσεις του, επηρεάζει: ποικιλότερα και καθοριστικά σε πολλές περιπτώσεις το μέλλον του κάθε νέου, είναι πια καιρός να εξετασθεί στα σοβαρά και θα πρέπει να προωθηθούν μέτρα και πρόνοιες τέτοιες, ώστε να αποκλειστεί η εκμετάλλευση των νόμων από μια μόνο μερίδα νέων με μια απλή τυπικά συμμόρφωση σε άσφαεις πρόνοιες και διατάξεις.

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Για να μπορέσει κανείς να προσεγγιστεί το θέμα από τη σωστή του πλευρά είναι απαραίτητο πρώτα να συνδέσει το συγκεκριμένο αυτό πρόβλημα με όλα εκείνα τα δεδομένα και τις συνθήκες που το χαρακτηρίζουν.

Σήμερα, δεκαεννιά μήνες μετά το πραξικόπημα και την εισβολή, η αδιαλλαξία του Ντεκτάς που υποθάλπεται και κατευθύνεται από τον τουρκικό επεκτατισμό και τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις, δεν αφήνει κανένα περιθώριο και καμιά προοπτική για ουσιαστικές διαπραγματεύσεις.

Γι' αυτό τον λόγο ο λαός περιμένει να χρησιμοποιηθεί σωστά, με την προώθηση και την υλοποίηση αποφάσεων που να μπορούν να στηρίξουν πάνω σε μια μακροχρόνια βάση τον αγώνα του.

Την οποιαδήποτε περαιτέρω καθυστέρηση είναι σίγουρο ότι θα ακολουθήσουν ένα σωρό καταστροφικές συνέπειες για το μέλλον αυτού του τόπου.

Αυτοί που προβάλλουν με προσκόμματα και με διάφορες

προφάσεις για να ανακόψουν την προώθηση, την υλοποίηση, και την πρακτική εφαρμογή των μέτρων εκείνων που θα τονώσουν το ήθικόν, την αντοχή μας πάνω σε μακροχρόνια προοπτική, είναι εκείνοι που εξυπηρετώντας όλα τα άλλα συμφέροντα εκτός από τα λαϊκά, θέλουν ένα λαό ακαθοδήγητο ένα λαό που να μην αποτελεί κίνδυνο στις προσπάθειες που καταβάλλει η οικονομική ολιγαρχία για να ανατυλωθεί οικονομικά πάνω στη θάση του προπραξικοπηματικού προτύπου και να επανασταθεροποιηθεί σαν κυρίαρχη τάξη επικεφαλής ενός προδομένου αλλά υποταγμένου λαού με αμφισβητούμενο μέλλον.

Η γρήγορη αυτή αναφορά στις σημερινές αντικειμενικές συνθήκες και τα νέα δεδομένα, ήταν μια απαραίτητη παρέμβαση που θα μας βοηθήσει να προχωρήσουμε στη διερεύνηση και τη σωστή διάγνωση των βασικών εκείνων αιτίων που δημιουργούν το πρόβλημα του χρόνου διάρκειας της στρατιωτικής θητείας που επηρεάζει πολύπλευρα το μέλλον των στρατευμένων νέων μας.

ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΑΜΥΝΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΛΗΟΙ ΝΟΜΟΙ

Είναι γεγονός που δεν μπορεί να αρνηθεί κανένας ότι οι ανάγκες της άμυνας μας σήμερα σε έμφυχο ύλικό είναι διευρυμένες, τόσο από άποψη ποσότητας όσο και ποιότητας. Οι ανάγκες όμως αυτές, δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά και ικανοποιητικά, από τη στιγμή που το τεράστιο αυτό έργο εξακολουθεί να θεωρείται σαν αποκλειστική ευθύνη δύο τριών ηλικιών. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι το πραξικόπημα — εισβολή — κατοχή δημιουργήσε νέα για μας στρατιωτικά δεδομένα και επομένως η στρατεύση και η υποχρεωτική θητεία δεν μπορεί πια να χαρακτηρίζονται από τις ίδιες εκείνες πρόνοιες και διατάξεις της προπραξικοπηματικής και προκατοχικής περιόδου.

Όλοι μας ξέρουμε ότι η Κυβέρνηση, εκτιμώντας σωστά τις αυξημένες ανάγκες σε αυτό τον τομέα ετοίμασε και προώθησε για έγκριση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο για την στρατεύση και την εκπαίδευση όλου του λαού κάτω από τον έλεγχο του κράτους. Το νομοσχέδιο όμως αυτό, όρισε για μήνες τώρα κλειστό στο ψυγείο της Βουλής που δείχνει ότι η οικονομική ολιγαρχία δεν είναι καν διατεθειμένη να υιοθετήσει: έστω και ένα τόσο συντηρητικό στη βάση του μέτρο.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Το σταμάτημα του νομοσχεδίου που στην ουσία αποτελεί σαμποτάρισμα του έργου της Κυβέρνησης και της προσπάθειας ενίσχυσης της άμυνας μας γεννά πολλά ερωτηματικά και απορίες στο λαό.

Ποιοι άραγε λόγοι και ποιές σκοπιμότητες θέλουν να κρατούν τον λαό αδρανισμένο, άπαθό και αδύναμο μπροστά στο ένδεχομένο μιας ολοκληρωτικής καταστροφής. Γιατί η Βουλή κωλυσιεργεί στην προώθηση αυτού του μέτρου; Και ποιόν επιτέλους εκπράζουν οι αυτοαναnevόντες την θητεία τους βουλευτές μας; Τον λαό, η την οικονομική ολιγαρχία που προσανατολισμένη και τυφλή πιστά στους ξένους αφέντες της θέλει και επιμένει να γίνει φορέας προώθησης Αμερικανονατοϊκών λύσεων χωρίς να σκέφτεται πώς έτσι υποθηκεύει το μέλλον του τόπου μας στη βουλιμία του ξενοκίνητου Αττίλα;

Κι' αν δεν είναι έτσι τα πράγματα όπως τα λέμε γιατί ακόμα συντηρούμε και στηριζόμαστε πάνω σε πεπαλαιωμένους νόμους μιας περασμένης εποχής για την ενίσχυση της άμυνας μας; Γιατί μένουμε προσκολλημένοι σε μια νομοθεσία που αναπόφευκτα διασπά τον λαό σε ένα ακαθοδήγητο και διασπασμένο σύνολο από άτομα εξαναγκασμέ-

να να μηχανεύονται το καθένα ξεχωριστά ένα σωρό κόλπα και μέσα για να εκμεταλλεύονται όσο και όπως μπορούν την ανεπάρκεια και την άριστη ποιότητα του νόμου για να γλυτώσουν τα παιδιά τους από την υποχρέωση να υπηρετήσουν περισσότερο;

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗΣ

Για μας, κανένα πρόβλημα πια δεν είναι δυνατό μέσα στις σημερινές συνθήκες να λυθεί με ήμισυ μέτρο. Έτσι και το πρόβλημα της θητείας εκείνων που δεν προτίθενται να σπουδάσουν ή που δεν καταφέρνουν να εξασφαλίσουν μισάν απόλυση «δι' ειδικούς λόγους» αποτελεί διάκριση σε βάρος ορισμένων, χωρίς παράλληλα να δίνει έστω και στοιχειώδη λύση στις αμυντικές μας ανάγκες.

Πέρα από το γεγονός ότι όσοι υπηρετούν τρία χρόνια προέρχονται κυρίως από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η κατάσταση αυτή επιδρά αρνητικά πάνω στο ήθικόν του στρατού μας.

Δεν χωρά επομένως καμιά περαιτέρω αναβολή της πορείας προς τη σωστή λύση. Ξέρουμε ότι το κλειδί αυτή τη στιγμή βρίσκεται στα χέρια της Βουλής. Ας έχουν υπ' όψη τους αυτοί που το κρατούν ότι η ιστορία δεν θα καταχωνιάσει ποτέ στα ντουλαπια της λήθης αυτή την αλήθεια.

Η άμεση προώθηση της στρατεύσης του λαού αποτελεί σήμερα απαραίτητη προϋπόθεση για την σωστή οργάνωση της άμυνας μας. Η οργάνωση μιας πολιτοφυλακής που να λειτουργεί κάτω από τον δημοκρατικό έλεγχο του λαού είναι και η μοναδική εγγύηση που μπορεί να εξασφαλίσει ότι ποτέ στο μέλλον δε θα επιχειρηθεί η πραξικοπηματική ανατροπή της ελευθέριας του. Θα δώσει οριστικά λύσει στο πρόβλημα του χρόνου διάρκειας της στρατιωτικής θητείας και σε ένα σωρό άλλα προβλήματα.

Τις τελευταίες εβδομάδες σημειώθηκε σημαντική αναταραχή στην κατεχόμενη από τους σιωνιστές δυτική όχθη του Ισραήλ. Αφορμή για την αναταραχή ήταν η απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου του Ισραήλ που επιτρέπει στους Εβραίους να προσεύχονται σε λόφο που θεωρείται ιερός και από τους μουσουλμάνους.

Στην ουσία οι εκδηλώσεις των Παλαιστινίων που ζούν στη δυτική όχθη αποτελούν έκφραση της έντασης που καταπιέζεται με την δύναμη των όπλων. Η μεγάλη κλίμακα των εκδηλώσεων φέρνει μια νέα διάσταση στον αγώνα των Παλαιστινίων. Για πρώτη φορά υπάρχει μαζική κίνηση μέσα στα κατεχόμενα έδαφη. Και η έκφραση των μαζών είναι συντριπτική: κανείς πια δεν βλέπει την παράδοση της δυτικής όχθης στον Χουσεϊν σαν λύση. Λύση μπορεί μόνο να δώσει η απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

Η σημασία των γεγονότων δεν ξέφυγε από τις εκτιμήσεις της Παλαιστινιακής ηγεσίας. Στέλεχος της. "Αλ-Φάταχ" δήλωσε χαρακτηριστικά: «Αυτό που γίνεται σήμερα στη δυτική όχθη αξίζει για μας περισσότερο από διακόσια πετυχημένα σαμποτάζ μέσα στο Ισραήλ».

Η Παλαιστινιακή επανάσταση ξεκινώντας μέσα από τις πιο αντίξοες συνθήκες κερδίζει όλοένα και περισσότερο τις Παλαιστινιακές μάζες. Η αλαζονική δήλωση της Γκόλντα Μέγιερ «δεν υπάρχει Παλαιστινιακός λαός» είναι κάτι που δεν μπορεί να ξαναεπωθεί. Η Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης είναι πια ο αναγνωρισμένος εκπρόσωπος των Παλαιστινίων. Η παλαιστινιακή επανάσταση έχει πια γίνει η πρωτοπορία του Αραβικού κόσμου παρ' όλες τις προσπάθειες των αντιδραστικών αραβικών καθεστώτων. Η ιμπεριαλιστική επίθεση στην περιοχή έχει θέσει σε κίνηση δυνάμεις που δεν μπορεί πια να ελέγξει.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική εκφραση

σοσιαλιστική **ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.